

Η κρίση της εφηβείας

Η εφηβεία είναι μία μεταβατική περίοδος. Ο έφηβος μεταβαίνει από την παιδική ηλικία στην ενήλικη ζωή. Οι έφηβοι μετέωροι καθώς δεν μπορούν να θεωρηθούν ούτε παιδιά ούτε ενήλικες, άλλοτε παλινδρομούν σε συμπεριφορές που αντιστοιχούν σε μικρότερες ηλικιακά ομάδες και άλλοτε συμπεριφέρονται ως μικρομέγαλοι.

Η εφηβική κρίση, όπως και κάθε άλλη κρίση, εννοιολογικά σημαίνει μία κρίσιμη περίοδος, περίοδος δηλαδή, κατά την οποία συμβαίνουν κρίσιμες, σημαντικές αλλαγές. Τι αλλαγές μπορεί να συμβαίνουν στην εφηβεία; Πολλές και εξίσου σημαντικές. Αλλαγές στο βιοσωματικό είδωλο των εφήβων, αλλαγές στο γνωστικό τους πεδίο, στο συναισθηματικό τους κόσμο, στην κοινωνικοποίηση τους. Ο έφηβος καλείται να διαχειριστεί αυτές τις αλλαγές και να τις ενσωματώσει στην εικόνα του εαυτού του, να διαμορφώσει την ταυτότητά του.

Η βασικότερη αναπτυξιακή απαίτηση στον τομέα της προσωπικότητας κατά την εφηβεία είναι η απόκτηση ταυτότητας του Εγώ. Βιώνοντας ο έφηβος την κρίσιμη αυτή αναπτυξιακή περίοδο, έχει τις εξής επιλογές. Μπορεί να βιώσει την κρίση ως κίνδυνο να μην μπορέσει να ενσωματώσει τις σαρωτικές για τον ίδιο αλλαγές στον ψυχοσωματικό του κόσμο. Μπορεί ωστόσο να αντιμετωπίσει την κρίση ως ευκαιρία να αξιοποιήσει τα νέα δεδομένα και τις δυναμικές και να διαμορφώσει μία ισορροπημένη ταυτότητα.

Οι γονείς καλούνται να διαχειριστούν την αναδυόμενη δύναμη και τάση του εφήβου για ανεξαρτησία. Η ωριμότητα των γονέων ως ατόμων και ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζουν τον έφηβο, καθορίζουν την ψυχοκοινωνική του προσαρμογή. Κατανοώντας έναν έφηβο δεν τον βοηθάμε απλά να ξεπεράσει μία κρίση της ζωής του, αλλά να εξελιχτεί σε κάτι ακόμη καλύτερο, για το οποίο η κρίση γίνεται σκαλοπάτι. Η εφηβεία έτσι μετατρέπεται σε πολύτιμη ευκαιρία να αναδιοργανωθεί ολόκληρη η ζωή -των εφήβων αλλά και των γονέων- σε νέες βάσεις υγιέστερες, δημιουργικότερες. Γιατί η κρίση της εφηβείας δεν είναι παρά μία αντανάκλαση της κρίσης που διέρχονται οι γονείς.

Οι γονείς καλούνται παράλληλα με τους εφήβους να αντιμετωπίσει ο καθένας θέματα που έχουν να κάνουν με τη δική του ανάπτυξη, εξέλιξη και ωρίμανση. Η σχέση με τους εφήβους είναι μια υπαρξιακή αναμόχλευση για τους γονείς. Προκαλεί αποσταθεροποίηση, αλλά ταυτόχρονα συνιστά ευλογία και δώρο. Η κρίση της εφηβείας, συνιστά για τους γονείς κίνδυνο αποδυνάμωσης της σχέσης με τους

εφήβους ή ευκαιρία να επαναδιαπραγματευτούν τον τρόπο με τον οποίο σχετίζονται μαζί τους. Γιατί ο τρόπος με τον οποίο σχετιζόμαστε ή μας θεραπεύει ή μας αρρωσταίνει.

Αντωνία Λευκοθέα Παπαμιχαήλ
Επιμελήτρια Ανηλίκων Πρέβεζας
Τηλ: 26820 89529
araramihail@yahoo.gr